

DE DRAAIHALS
=====

Ab Noorman

In 1976 had ik de pech mijn heup te breken, met als gevolg, in het Sint Jans Ziekenhuis te Laren van 15 april t/m juli.

Het was een warme zomer, de ramen stonden open en ik keek op een binnenplaats met grote bomen. Hierin zaten verschillende soorten vogels, mezen, Boomklevers enz.

Op een morgen riep een medepatient: hé, kijk eens naar die vogel, wat is dat een aparte!

Tot mijn grote verwondering zag ik een Draaihal, omdat ik een beperkt uitzicht had en niet uit mijn bed mocht en kon komen, kon ik de vogel niet goed bekijken.

Een week daarna zaten er twee Draaihalzen in mijn "priveboom" vlak voor mijn raam. Ze zijn iets groter dan een mus, prachtig getekend, tegen de stam was hij of zij haast niet te zien, verschil tussen man en vrouw is er niet, of het moet zijn dat de man een kuif heeft.

Op een morgen streek een Kautje naast de Draaihal neer en tot mijn verbazing stak hij een kuif op en riep aan één stuk: té té.

Begin Mei zag ik nog maar één Draaihal, ik hoopte dat ze in de buurt zouden broeden. Nu maar afwachten. Volgens mijn vogelboek broeden ze 13 á 14 dagen, s'nachts alleen het vrouwtje.

Op een morgen plm. eind mei werd ik gewekt door een zuster, die ook belangstelling voor vogels had, : kijk eens vlug naar buiten, die draaivogel (zoals zij ze noemde) hebben jongen! En inderdaad op een tak vlak voor mijn raam, zaten 3 Draaihalzen, waarvan 2 jongen. Ik kon ze goed bekijken en echt ze kunnen de kop + 180° draaien.

De jongen bedelden om voedsel, zo staken hun staart omhoog en riepen klagend. Net als de specht hebben ze 2 tenen voor en twee achteruit. Ze zaten reeds goed in de veren, alleen de buiken waren lichter van kleur dan de oudervogels.

Ik heb de zuster gevraagd of ze buiten wilde kijken of ze nog meer jongen hadden, daar ik zelf maar één boom kon zien. Ze heeft maar 4 draaihalzen gezien.

Nadien heb ik ze nog een paar maal gezien en toen waren ze verdwenen. Wel hoorde ik elke avond een Nachtegaal zingen, maar ik zag hem nooit.

Zo ziet men maar, een gelukje bij een ongeluk.

Verzoek om medewerking.

Tussen 1970 en 1980 is het aantal in Noord-Holland broedende Kluten flink gestegen. Vooral in de polders hebben ze zich op allerlei plaatsen gevestigd waar ze vroeger niet voorkwamen. Voor 1970 werd het aantal paren op 130 geschat, in de periode 1976-1977 waren dat er waarschijnlijk meer dan 370. Sinds die tijd lijkt het bestand zich wat te stabiliseren, maar exakte gegevens ontbreken. Mocht u in 't Gooi broed-of fourageergebieden weten, wilt U dan contact opnemen met Rob Moolenbeek tel. 035-62641 bij hem kunt u een toelichting-tel -en enquêteformulier krijgen.